

ՏԱՍՆ ԵՒ ՈՒԹԵՐՈՐԴ ՏԱՐԻ

ՄԱՅԻՍ

Տարեկան գինը 10 ռուբլի, կես տարեկանը 6 ռուբլի:
Առանձին համարները 7 կոպեկով:
Թիֆլիսում գրվում են միմյանիս խմբագրատան մէջ:
Մեր հասցեն. Тифлисъ. Редакція «Мшакъ».
կամ Tiflis, Rédaction «Mschak».

Խմբագրութիւնը բաց է առաւօրեան 10—2 ժամ
(բացի կիրակի և առաւօրեայ ժամը):
Յայտարարութիւն ընդունում է ամէն լիզուով:
Յայտարարութիւնների համար վճարում են
իրաքանիսը ըստ 2 կոպեկի:

Այսօր մայիսի 10-ին, հինգշաբթի, Համարձման օրը, ՀՈԳԵՆԱՐԹԻՍ ԿԵԿԱՍԱՐՎԻ
ԲԱՅՅԻՒՄ ԳԵՐԵՉՄԱՆ ԿՐԱ, Խօշիկների գերեզմանատանը, նրա յիշատակը յարգողների նախաձեռնութեամբ: Սկիզբը 11/2 ժամին, կեսօրից յետոյ:
1—1

ԲՈՎԱՆԴԱՎՈՐՈՒՄ
Մեր քանն և հինգ տարեկան գրական գործունէութիւնը.— ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Հայրենի նամակը. Գրեթէ արժանաւոր գրական գործունէութեան քննարկում և հինգ տարեկան յիշատակը.— ԱՐՏԱՐԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Արտաքին լուրերը.— ՀԵՆՐԻԿԻՆՆԵՐ.— ԲՈՐՍՍ.— ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ.— ԲԱՆԱՍԻՍՈՒՄ ԿԱՆ. Նամակներ թիւրքաց Հայաստանից:

ՄԵՐ ԲԱՍՆ ԵՒ ՀԻՆԳ ՏԱՐԻՍ ԳՐԱԿԱՆ ԳՈՐԾՈՒՆԵՐՈՒԹԻՒՆԸ

Մայիսի 6-ին, կիրակի օր, Մշակի խմբագրին Թիֆլիսի հասարակութեան կողմից տրվեց ճանաչողութիւնի ամսադրական կտրուկ, որին պատկանում էր ներկայութեամբ անկիւններ և օրհորներ, զաւարտելիք եկած բազմաթիւ հիւրեր, այլ և այլ հաստատութիւնների և հասարակութիւնների ներկայացուցիչներ, նմանապէս անգլիական ուսուցիչ, վրաց և մի քանի հայոց պարբերական հրատարակութիւնների ներկայացուցիչները:
Արտայայտելով մեր խորին շնորհակալութիւնը հասարակութեան ընդունելութեան և հիւրասիրութեան համար, թող մեզ ներշնչի, որպէս խոստովանեմք, բացառելի այն ուղիով ընթանալ, որին մենք միշտ հետևել ենք մեր քանն և հինգ տարեկան գրական գործունէութեամբ:

ԲԱՆԱՍԻՍՈՒՄ ԿԱՆ

ՆԱՄԱԿՆԵՐ ԹԻՖԼԻՍԻ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻՑ
XXIII

1888... մարտ 20 Բաղէշ
Երբեք չէի կարողանում պատկերացնել, որ մի օր ինչպիսիք մօտ է Բաղէշը, ուստի և մի պտուղ անկու համար Բաղէշ եկայ, լեռնամրջկան այս քաղաքը:
Վաղի միայն 24 ժամ հեռավորութեամբ Տօրոսի լեռներում յաճախ տեսնուող երկար ձորերից մէկի մէջն է Բաղէշը: Չորը բաւական մեծ է, մէջտեղից կտրում անցնում է Բաղէշի գետակը, խառնվում է երկու ժողովրդային ձորերից, վաղու վրէպների հետ, յետոյ գնում միանում է Սեփրի գետի հետ, և թափվում Տիգրիսում: Գետի երկու եզրերից սկսած քաղաքի ամբողջ աստիճանաբար դէպի վեր են բարձրանում, բոլոր տները քարային են, այստեղ բաղէշեցիք վաղի քարայրի հողի փոխարէն ունեն փոքր քար կոպիտ բարձր, որը արեւ տեսնելու պէս սնանկում է, բնականից այնպիսի կախող է, որ ստորոգծով կտրտում և ուղած ձեր տալիս են: Նշանաւոր շէնքերը տաճիկների տներն են, բոլոր տները երկնային են և ունեն իրանց առջև սփռվող լաւ տեսարաններ—կոյտաւ կոյտ ձերպեր, առաւելարներ, Տօրոսի լեռանց փոփոխ շէնքեր և տեղ տեղ ամենաբարձր կատարների վրա ցցվող հաստաբուն ընկուղիներ: Երբեք չէի կարողանում պատկերացնել, որ մի օր ինչպիսիք մօտ է Բաղէշը, ուստի և մի պտուղ անկու համար Բաղէշ եկայ, լեռնամրջկան այս քաղաքը:

Քաղաքի մէջ աւերակ մնում է բերքը, որի մէջ մի քանի թուրքի տներ միայն կան, առաջ այդ բերքի մէջ նստում էին քերթը և պարտիկ խաներ և աղաներ, որոնք իշխում էին Տօրոսի քերթերին: Քաղաքը ունի աւելի քան 4000 տուն բնակիչ, որոնցից 1200 հայոց են: հայերը 4 եկեղեցի ունեն և չորս ծխական վարժարաններ ու մի հատ գիւղական ծախ ունեցող զուարթ քահանայ միայն:

Ծուռութեամբ ընթացողով քանն և հինգ տարեկան գրական գործունէութեան քննարկում և հինգ տարեկան յիշատակը.— ԱՐՏԱՐԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Արտաքին լուրերը.— ՀԵՆՐԻԿԻՆՆԵՐ.— ԲՈՐՍՍ.— ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ.— ԲԱՆԱՍԻՍՈՒՄ ԿԱՆ. Նամակներ թիւրքաց Հայաստանից:

ՄԵՐ ԲԱՍՆ ԵՒ ՀԻՆԳ ՏԱՐԻՍ ԳՐԱԿԱՆ ԳՈՐԾՈՒՆԵՐՈՒԹԻՒՆԸ

Մայիսի 6-ին, կիրակի օր, Մշակի խմբագրին Թիֆլիսի հասարակութեան կողմից տրվեց ճանաչողութիւնի ամսադրական կտրուկ, որին պատկանում էր ներկայութեամբ անկիւններ և օրհորներ, զաւարտելիք եկած բազմաթիւ հիւրեր, այլ և այլ հաստատութիւնների և հասարակութիւնների ներկայացուցիչներ, նմանապէս անգլիական ուսուցիչ, վրաց և մի քանի հայոց պարբերական հրատարակութիւնների ներկայացուցիչները:
Արտայայտելով մեր խորին շնորհակալութիւնը հասարակութեան ընդունելութեան և հիւրասիրութեան համար, թող մեզ ներշնչի, որպէս խոստովանեմք, բացառելի այն ուղիով ընթանալ, որին մենք միշտ հետևել ենք մեր քանն և հինգ տարեկան գրական գործունէութեամբ:

ԲԱՆԱՍԻՍՈՒՄ ԿԱՆ

ՆԱՄԱԿՆԵՐ ԹԻՖԼԻՍԻ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻՑ
XXIII

1888... մարտ 20 Բաղէշ
Երբեք չէի կարողանում պատկերացնել, որ մի օր ինչպիսիք մօտ է Բաղէշը, ուստի և մի պտուղ անկու համար Բաղէշ եկայ, լեռնամրջկան այս քաղաքը:
Վաղի միայն 24 ժամ հեռավորութեամբ Տօրոսի լեռներում յաճախ տեսնուող երկար ձորերից մէկի մէջն է Բաղէշը: Չորը բաւական մեծ է, մէջտեղից կտրում անցնում է Բաղէշի գետակը, խառնվում է երկու ժողովրդային ձորերից, վաղու վրէպների հետ, յետոյ գնում միանում է Սեփրի գետի հետ, և թափվում Տիգրիսում: Գետի երկու եզրերից սկսած քաղաքի ամբողջ աստիճանաբար դէպի վեր են բարձրանում, բոլոր տները քարային են, այստեղ բաղէշեցիք վաղի քարայրի հողի փոխարէն ունեն փոքր քար կոպիտ բարձր, որը արեւ տեսնելու պէս սնանկում է, բնականից այնպիսի կախող է, որ ստորոգծով կտրտում և ուղած ձեր տալիս են: Նշանաւոր շէնքերը տաճիկների տներն են, բոլոր տները երկնային են և ունեն իրանց առջև սփռվող լաւ տեսարաններ—կոյտաւ կոյտ ձերպեր, առաւելարներ, Տօրոսի լեռանց փոփոխ շէնքեր և տեղ տեղ ամենաբարձր կատարների վրա ցցվող հաստաբուն ընկուղիներ: Երբեք չէի կարողանում պատկերացնել, որ մի օր ինչպիսիք մօտ է Բաղէշը, ուստի և մի պտուղ անկու համար Բաղէշ եկայ, լեռնամրջկան այս քաղաքը:

Քաղաքի մէջ աւերակ մնում է բերքը, որի մէջ մի քանի թուրքի տներ միայն կան, առաջ այդ բերքի մէջ նստում էին քերթը և պարտիկ խաներ և աղաներ, որոնք իշխում էին Տօրոսի քերթերին: Քաղաքը ունի աւելի քան 4000 տուն բնակիչ, որոնցից 1200 հայոց են: հայերը 4 եկեղեցի ունեն և չորս ծխական վարժարաններ ու մի հատ գիւղական ծախ ունեցող զուարթ քահանայ միայն:

Համարձման օրը, ՀՈԳԵՆԱՐԹԻՍ ԿԵԿԱՍԱՐՎԻ
ԲԱՅՅԻՒՄ ԳԵՐԵՉՄԱՆ ԿՐԱ, Խօշիկների գերեզմանատանը, նրա յիշատակը յարգողների նախաձեռնութեամբ: Սկիզբը 11/2 ժամին, կեսօրից յետոյ:
1—1

ԲԱՆԱՍԻՍՈՒՄ ԿԱՆ

ՆԱՄԱԿՆԵՐ ԹԻՖԼԻՍԻ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻՑ
XXIII

1888... մարտ 20 Բաղէշ
Երբեք չէի կարողանում պատկերացնել, որ մի օր ինչպիսիք մօտ է Բաղէշը, ուստի և մի պտուղ անկու համար Բաղէշ եկայ, լեռնամրջկան այս քաղաքը:
Վաղի միայն 24 ժամ հեռավորութեամբ Տօրոսի լեռներում յաճախ տեսնուող երկար ձորերից մէկի մէջն է Բաղէշը: Չորը բաւական մեծ է, մէջտեղից կտրում անցնում է Բաղէշի գետակը, խառնվում է երկու ժողովրդային ձորերից, վաղու վրէպների հետ, յետոյ գնում միանում է Սեփրի գետի հետ, և թափվում Տիգրիսում: Գետի երկու եզրերից սկսած քաղաքի ամբողջ աստիճանաբար դէպի վեր են բարձրանում, բոլոր տները քարային են, այստեղ բաղէշեցիք վաղի քարայրի հողի փոխարէն ունեն փոքր քար կոպիտ բարձր, որը արեւ տեսնելու պէս սնանկում է, բնականից այնպիսի կախող է, որ ստորոգծով կտրտում և ուղած ձեր տալիս են: Նշանաւոր շէնքերը տաճիկների տներն են, բոլոր տները երկնային են և ունեն իրանց առջև սփռվող լաւ տեսարաններ—կոյտաւ կոյտ ձերպեր, առաւելարներ, Տօրոսի լեռանց փոփոխ շէնքեր և տեղ տեղ ամենաբարձր կատարների վրա ցցվող հաստաբուն ընկուղիներ: Երբեք չէի կարողանում պատկերացնել, որ մի օր ինչպիսիք մօտ է Բաղէշը, ուստի և մի պտուղ անկու համար Բաղէշ եկայ, լեռնամրջկան այս քաղաքը:

Քաղաքի մէջ աւերակ մնում է բերքը, որի մէջ մի քանի թուրքի տներ միայն կան, առաջ այդ բերքի մէջ նստում էին քերթը և պարտիկ խաներ և աղաներ, որոնք իշխում էին Տօրոսի քերթերին: Քաղաքը ունի աւելի քան 4000 տուն բնակիչ, որոնցից 1200 հայոց են: հայերը 4 եկեղեցի ունեն և չորս ծխական վարժարաններ ու մի հատ գիւղական ծախ ունեցող զուարթ քահանայ միայն:

Համարձման օրը, ՀՈԳԵՆԱՐԹԻՍ ԿԵԿԱՍԱՐՎԻ
ԲԱՅՅԻՒՄ ԳԵՐԵՉՄԱՆ ԿՐԱ, Խօշիկների գերեզմանատանը, նրա յիշատակը յարգողների նախաձեռնութեամբ: Սկիզբը 11/2 ժամին, կեսօրից յետոյ:
1—1

ԲԱՆԱՍԻՍՈՒՄ ԿԱՆ

ՆԱՄԱԿՆԵՐ ԹԻՖԼԻՍԻ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻՑ
XXIII

1888... մարտ 20 Բաղէշ
Երբեք չէի կարողանում պատկերացնել, որ մի օր ինչպիսիք մօտ է Բաղէշը, ուստի և մի պտուղ անկու համար Բաղէշ եկայ, լեռնամրջկան այս քաղաքը:
Վաղի միայն 24 ժամ հեռավորութեամբ Տօրոսի լեռներում յաճախ տեսնուող երկար ձորերից մէկի մէջն է Բաղէշը: Չորը բաւական մեծ է, մէջտեղից կտրում անցնում է Բաղէշի գետակը, խառնվում է երկու ժողովրդային ձորերից, վաղու վրէպների հետ, յետոյ գնում միանում է Սեփրի գետի հետ, և թափվում Տիգրիսում: Գետի երկու եզրերից սկսած քաղաքի ամբողջ աստիճանաբար դէպի վեր են բարձրանում, բոլոր տները քարային են, այստեղ բաղէշեցիք վաղի քարայրի հողի փոխարէն ունեն փոքր քար կոպիտ բարձր, որը արեւ տեսնելու պէս սնանկում է, բնականից այնպիսի կախող է, որ ստորոգծով կտրտում և ուղած ձեր տալիս են: Նշանաւոր շէնքերը տաճիկների տներն են, բոլոր տները երկնային են և ունեն իրանց առջև սփռվող լաւ տեսարաններ—կոյտաւ կոյտ ձերպեր, առաւելարներ, Տօրոսի լեռանց փոփոխ շէնքեր և տեղ տեղ ամենաբարձր կատարների վրա ցցվող հաստաբուն ընկուղիներ: Երբեք չէի կարողանում պատկերացնել, որ մի օր ինչպիսիք մօտ է Բաղէշը, ուստի և մի պտուղ անկու համար Բաղէշ եկայ, լեռնամրջկան այս քաղաքը:

Քաղաքի մէջ աւերակ մնում է բերքը, որի մէջ մի քանի թուրքի տներ միայն կան, առաջ այդ բերքի մէջ նստում էին քերթը և պարտիկ խաներ և աղաներ, որոնք իշխում էին Տօրոսի քերթերին: Քաղաքը ունի աւելի քան 4000 տուն բնակիչ, որոնցից 1200 հայոց են: հայերը 4 եկեղեցի ունեն և չորս ծխական վարժարաններ ու մի հատ գիւղական ծախ ունեցող զուարթ քահանայ միայն:

Համար են ստեղծված, և ոչ թե մենք, կենդանի մարդիկ, նրանց համար գոյութիւն ունենք, պէտք է իրանց գոյութեամբ իրանց կազմակերպութեամբ նպաստեն մեր անհատական զարգացման ապահովմանը: Եւ եթէ նրանք այդ բաւականաչափ չեն անում, բնական է պահանջել, որ նրանք անընդհատաբար վերանորոգվեն, յարմարվուով մեր պահանջներին, որպէս զի աւելի լաւ ծառայեն մեզ, աւելի նպաստեն մեր անհատական զարգացման գործին, մեր երջանկութեանը:

Այդպիսով կամայ ակամայ, խղճմամբ հրապարակադրող գործը, տարիներ ընթացքում, լինում է հետեւեալը. մինչդեռ մի ձեռքով նա առաջ է տանում շինող, բարեփոխող գործը, միւս ձեռքով նա ստիպւած է առաջ տանել, ինչպէս ուսում էր անուանեցէք քանդող, քննադատող, անընդհատ վերանորոգութիւն պահանջող գործը:

Այդ մեր բոլոր ասածներից մենք եզրակացնում ենք որ մենք իսկապէս իրաւունք չենք համարում այսօր վերկենալ և աւելի շուրջակայ ենք ձեր համակրութեան համար դէպի մեր դադարները. դա մեր կողմից կը լինէր չափից դուրս մեծամոտեցիւն, չափից դուրս ինքնահասանութիւն, քանի որ մեր գրգռված տարիներ ընթացքում այդքան թոյլ կերպով արտայայտած դադարները ոչ մեզ են պատկանում, ոչ էլ հասարակութեանը այլ պատկանում են ամբողջ մարդկութեանը: Մենք իրաւունք չենք համարում մեզ շուրջակայութիւն յայտնելու հասարակութեանը, նրա համակրութեան համար դէպի այն դադարները, որոնք ոչ մերն են, ոչ նրանն են, այլ համամարդկային, մշտնջենական, յաւիտեական մտքերն են:

Երբ մենք քսան է հինգ տարի առաջ, սկսեցինք գործել, մենք թէև անփորձ էինք դեռ, բայց կարողութեան չափ ծառայում էինք նոյն մտքերին, որոնց ծառայում ենք և այժմ: Բայց այն ժամանակ մենք աւելի երիտասարդ, 20 տարեկան լինելով, աւելի ցոյց, աւելի եռանդ ունէինք: Այժմ էլ հարկի, այլ ևս այն երիտասարդական վառ եռանդը չունենալով դուզէ և մեր ձեռքը թուլացել է, որը բռնել է այդքան տարի նոյն դրօշակը: Բայց այսօր հասարակութեան համակրութիւնը և անդրութիւնը տեսնելով դէպի մեր պաշտպանած մտքերը,

մենք համոզվում ենք որ այլ ևս մենակ չենք, այլ նոր և զօրաւոր աշակերտութիւն ենք ստանում հասարակութիւնից, որի հետ միասին մենք մեզ աւելի ուժեղ ենք զգում և խոստանում ենք այսուհետեւ աւելի էլ զրօշակը, որի վրա արձանագրված է մարդու, կնոջ, ընտանիքի, համայնքի, հասարակութեան, ազգի, ամբողջ երկրի անհատական զարգացումը, որպէս զի աւելի օգտուէտ, աւելի պիտանի, աւելի արժանաւոր անդամ դառնանք ամբողջ մարդկութեան:

Գ. Ա.

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅՐԻԿՆԻ ՆԱՄԱԿԸ

Մեծավաստակ խմբագիր «Մշակ» լրագրող: Ընդունած եմ արդէն հեռագիրը, որ կը շնորհաւորէ ձեր հասակին եօթնամսականակը. աւագ, միթէ այդ ժամանակակէտ հասած եմ: Գիտէ՞ք զի ես ուշամուտայ մի մարդ եմ դարձել, որ չեմ կարող միտ բերել անցելոյն հաշիւը, զի մտածման խորհուրդ զիս միշտ դէպ յապագայն կը տանի: Զէի ուղիւ նաև կհանքիս հաշիւ տեսնել և յուշ բերել ըստ Սաղմոսին, թէ՛ հրշափ ինչ պակասակ է յինչն:

Գուց և համայն ուսանալոյց գրական և ընկերական դասեր ձայն տուին ինձ, ինչպէս մի պատգամաւոր հրեշտակ՝ թէ լրացաւ մեր եօթնամսական շրջանը: Ծնորհաւորելով ձանդերձ, ինձ լոյն կերպով կիմայնեն Մարգարէին բան, թէ «հրաման տուր վասն տան ըստ, զի մեռանիս և ոչ կեանս»:

Մեծարոյ խմբագիր. Հայրիկի սրտէն բուսած այս բանի սերմեր տար ու լից «Մշակի» դուրը, թող տանի ցանկ ուսանալոյց ժողովուրդի դաշտեր և յայտնել նոցա իմ խորին շնորհակալութիւնս այն ամէն հայրենասիրաց դասին, որ քան զմեր աշխարհ արթուն լինելով, փութացեր են մեր եօթնամսական շնորհաւորել:

Իսկ ես զգալով փոխադարձ պարտքս՝ կորսնում այն արհեստիւր բարեկամաց կեանք և ընդ այս համայն ուսանալ ազգայնոց յառաջդիմութեան և բարգաւաճման համար կը մնամ միշտ արթնաբար: Ի Տէր:

Խորինան Հայրիկ

1890, 25 Ապրիլ

ԳՐԻԳՈՐ ԱՐԾՐՈՒՆԻՈՒ ԳՐԱԿԱՆ ԳՈՐԾՈՒՆԵՈՒԹԵԱՆ ՔԱՍԷՆԻՆԳԱՄԵՆԱԿԸ

«Մշակ» մինչև այժմ մի խօսք անգամ չառնեց Գրիգոր Արծրունու գրական գործունէութեան 25-ամեակի տօնակոթութեան և այդ առիթով կրած բոլոր պատրաստութիւնների մասին:

Մայիսի 6-ը անցաւ, և այժմ երբ արդէն իրողութիւնը կատարված է, երբ արդէն փաստը հասարակութեան սեփականութիւն է դարձել, «Մշակ»-ը, որ պարտք է համարել արձանագրել ամէն մի հասարակական դէպք, իրաւունք չէ համարում լռել այդ մասին, և մտահանում է, գէթ համաձայն կերպով արձանագրել փաստը:

Մայիսի 6-ին, կիրակի, Թիֆլիսի հայ հասարակութիւնը տօնեց Կլուբի ամարային շինութեան մէջ Գրիգոր Արծրունու 25-ամեայ գրականական գործունէութիւնը: Առաւօտեան ժամը 10-ից արդէն բազմաթիւ պաշտօնական և մասնաւոր անձինք սկսեցին գալ պ. Արծրունու բնակարանը շնորհաւորութեան, նրանց թուով կային և ուրիշ ազգութիւններին պատկանող անձինք: Ի թիւս շատերի եկան և Թիֆլիսի նահանգապետ իշխան Դէրվաշիձէ, որը շնորհաւորեց անձնապէս իր և Կովկասի կառավարչապետի օգնական գէներալ-ադիւտանտ Դէրվաշիձէի կողմից, Թիֆլիսի նահանգապետ գաւառապետի նախագահ Բիկովի, դատաւանական պալատի անդամ Ֆրանցովզի, գրաքննական կոմիտէի նախագահ Կալիմովի, հաշտարար դատաւոր Չուբալով, տեղական ուսումնական իշխանի ներկայացուցիչները և այլն: Այդ օր կը լուրի շինութեան մէջ ճաշկերոյթ կար պատրաստված ի պատիւ պ. Արծրունու: Գրականութիւնը նշանակված էր ժամը 3-ին: Բազմաթիւ կողմից մի առանձին պատգամաւորութիւն եկաւ հրաւիրելու պ. Արծրունու: Գրական մասնակցելու ցանկացողներ շատ և շատ կային, բայց կարգադրիչները չը կարողացան բոլորի ցանկութիւնը կատարել և տոմսակների թիւը սահմանափակված էր 300-ով: Այգին և պալիլիւնը, որտեղ պիտի տեղի ունենար ճաշկերոյթը, չեղզ կերպով զարդարված էր ծաղիկներով, դրօշակներով և կանաչ պսակներով, որոնց մէջտեղում գրված էր «Մշակ», «1865—1890», XXV և դրված կային Գր. Արծրունու պատկերները: Սեղանի վերին մասում պսակների մէջ բոլորած երեւում էր Արծրունու մեծագիւր պատկերը: Որոշեալ ժամին արդէն բազմութիւնը հաւաք-

ված սպասում էր անհամբեր Արծրունու: Բազմութեան մէջ կային ուսուցիչ, վրացի և հայ ինտելիգենցիայի ներկայացուցիչներ, խմբագիրներ, փաստաբաններ, դասադան քաղաքների և հաստատութիւնների կողմից եկած ներկայացուցիչներ, որոնց մէջ և տեղական հրեական համայնքի կողմից բարբի Լէվին, բազմաթիւ տիկիներ և օրիորդներ: Զինչ ժամը 3-ին երևաց Գր. Արծրունին հրաւիրակ պ. Ալեքսանդր Անանեանի ընկերակցութեամբ, և երբ զինուորական երաժշտութիւնը աւետեց մուտքը, բոլոր հանդիսականները առաջ դէնացին, շրջապատեցին Արծրունուն, ողջունեցին կեցցէներով և հերթով մօտենալով ձեռք էին սեղմում և պղպիսի հանդէսով առաջնորդեցին մինչև իր համար նշանակած աթոռը. նրա աջ կողմում նստեց Թիֆլիսի ադմինիստրատիւրի գաւառական պարագլուխ կամերէր իշխան Մաղալով, իսկ ձախ կողմում—Ալեքսանդր Անանեան: Գրականութիւնը համար պսակի մի սրամիտ Menue էր կազմված:

Գրականութիւնը ի պատիւ Գրիգոր Արծրունու 6 մայիս 1890:

Թան—Բանասիրական, Կարկանդակ—Խառն լուրերից, Արջառամիտ—Արիացու, Դնէքեկ—Մարտկոցական, Վառակ—Արտաքին տեսութիւն, Աղջան—Երբեք լուրերից, Պարզապալ—«Մշակ»:

Գրականութիւնը համար մի առանձին կարգադրիչ մասնախումբ էր կազմված: Սեղանը սարքված էր պայտաձև պալիլիւնի երեք կողմով, մէջտեղը դրված էր մի մեծ սեղան, որի վրա պիտի դասաւորվէին ընծաները: Առաջ առաջարկվեց Թաղաւոր Կայսրի կենացը, մուշկական հնչեց «Вожде Паря Храва», որը ընդունվեց անվերջանալի ծափահարութիւններով և ուրանելով, յետոյ առաջարկվեց Վեհափառ Կաթողիկոսի կենացը, ապա իշխան կառավարչապետի կենացը, որից յետոյ առաջարկվեց տօնակոթութեան պատճառ, Գրիգոր Արծրունու կենացը: Գրանից յետոյ սկսվեց ստացված հեռագիրներ և ուղերձների ընթերցումը: Որովհետև այդ հեռագիրների թիւը անցնում էր 130-ից (հեռագիրներ ստացվում էին մինչև երեկոյան, ստացվում են և մինչև այժմ), ուստի անկարելի էր բոլորը կարդալ, այդ պատճառով կարգադրեցան միայն մի քանի գլխաւոր հեռագիրներ, իսկ մնացածները միայն յիշատակեցին:

Կարգադրվածներն էին արքեպիսկոպոս Խորէն Նարեկի, Սեղապետ Արիստակէս Եպիսկոպոսի, Այլադան Կարապետ Եպիսկոպոսի, ուսուցչի:

Գլուխը խոսարեութեամբ մի կողմ ծռած, անցնում են փողոցից, ճանապարհ են տալիս այն բոլոր չնչաւորներին, որոնք անցնում են նրանց առջևից, «եղբայր» են կոչում, բոլորին, «Ամերիկա» են բղթում անդադար և «Բիւրդիստան» են բարեհաճում անուանել այն երկրին, ուր նրանք քրիստոնեաներին քրիստոնեայ են դարձնում և մահապաշտներին վախեցնալով աւետարանը բարեփոխում են ըստ նրանց քմացի, երբ գտնվում են մի օր և է թիւրքի մօտ...:

Այդպիսի քարոզչները, որոնք միսիոնարների գործակալներն են, ունեն նաև իրանց ձուռեղբ... բայց թող թեղ պատմեմ այդ աղանդի կազմակերպութեան մասին թիւրքա-չալաստանում:

Աղանդապետները, այո, նոյն իսկ աղանդապետներն են իրանք միսիոնարները. այդ կապացուցանում փոքր ինչ յետոյ. գործակալներն են «պատուակները», դրանց ձուռեղբն են քարոզիչները և սրանց ձուռեղբը գրածախները:

Միսիոնարները ուղարկվում են Ամերիկայից և նամակներով միմիայն յարաբերութիւն են պահպանում Կ. Պոլսի Bible-Hause (Բայբլ-Հաուսի) հետ, ուր կայ տպարան, քրօթիւրներ և այլն հրատարակելու Ստանուլ և փառաւոր ուժիկներ, նրանց ուսուցիչ, ձիւր, կառքի և տան, ծախսերը վճարում է Պոլսի ընկերութիւնը, որին միսիոնարները փառաւորապէս խաբում են, որովհետև իրանց ևս խաբում են պատուակները, պատուակներին քարոզիչները և քարոզիչներին գրածախները: Խաբէութիւնների այդ շարքը կատարվում է միմիայն չափ համար, որովհետև բոլորն էլ ուժիկ են ստանում իրանց «գիւղեր» թիւի համամաս: Միսիոնարները ապրում են շքեղ տներում, ճաշում են ուսումնական թխում, ծխում, դրօշում և սակայն չաբալը մի անգամայն իրանց կաղնած երեկոյններին մէջ յանդգնում են աստորագրութիւններ ժողովուրդ, ժողովուրդի չը ծխելու և չը խմելու համար: Այդ երեկոյնների ժամանակ ժողովուրդն ըստմանում են խմորեղէններ, յետոյ միսիոնարները թարգմանութեամբ և

իր բառարանով յաջողվում է Զուրեքիայի լեռները. աշակերտութիւնը կապել գեղերի արհաւիրքի հետ, մի պատուելի աչքերը ուղիւղել կաթողանում է կէտ ժամի չափ արեւն-քրտինքը թափելով մի բնաբան ծածման, մի քաղաքի աշխատում է աչքերը փակած «Տիրուր» խմբիկի «գիւղեր» կորստը հողիկներ և մի գրածախը շատափոյթ ամենքի ձեռքն է սպրդեցնում «երկից ճանապարհներ» և «կենաց դռներ» և այլն... Միսիոնարը իր ուղած ձևով փոփոխում է աւետարանի խօսքերը, ծէսեր է նշանակում, աղօթքներ է գրել տալիս, շարժական աղօթքների ժամանակ «փրկութեան հողիկներ» համար երգեր է շարադրում, տեսակ տեսակ ծիծաղելի խոստովանութեան ձևեր է հնարում և այդ «ղեց պատգամները» սփռում է իր իշխանութեան տակ գտնվող բոլոր պատուակներին, քարոզիչներին և գրածախներին, որոնք ամենայն յարգանք և կոչութեամբ հնարանում են նորան, որովհետև լաւ եւտիկներ են ստանում, հանգիստ ուսումնական իմում և որովհետև «աղանդիկ» սիւր դէրէն» սիւր դէրէն» (աղէն ասում է ձորը քշիլ, դու էլ ձորը քշիլ)...

Պատուակները գտնվում են դաւաճական քաղաքներում կամ աւաններում, ուր նրանք պահում են մի մի նախակրթարան, սովորեցնում են անգլիկներին, աղօթքներ, սաղմոսներ և ս. գիրքը, մանուկները մտքերը տողողում են Ամերիկայով նկարագրում են այնտեղի կեանքը ամենափայլուն գոյնով, ամենայն ջանքով աշխատում են դուրջացնել մանուկներին՝ հայ ծնունդ համար, յետոյ երբ աւարտել են տալիս ուղարկում են կամ քաղաքները աւելի բարձր դպրոցները և կամ խաբերդի, Այնթափի և Կ. Պոլսի քոլէժները... Մի ամբողջ միսիոնարական ուսուցչի է սարքված Թիւրքաշայտանում՝ բողոքականներից, որոնք մինչև այսօր դեռ են ինչ կարողացել և ոչ մի հատ իսկ մահմադարների քրիստոնեայ անել իսկ օգուտ չաղելով հայերի թշուառ կեանքից գրաւում են նրանցից ոմանց փողով, ոմանց գործ տալով, այլոց բիւրդերի և կառավարութեան տը-

ւած ներդրութիւններից պաշտպանելով և շատերին սովորի կամ այլ ժամանակ օգնելով: Գրիստոնեայից քրիստոնեայ են անում քրիստոնեայ հայերին և կաթոլիկ են թէ մի մեծ գործ են կատարել: Իրանք—միսիոնարներից սկսած մինչև հասարակ գրածախը, գիտեն որ միմեանց և Պոլսի ընկերութեան խաբում են, բայց միսիոնարը մեծ ուժիկ է ստանում ընկերութիւնից և միւս պտորագրեալները միսիոնարից:

Հայ ժողովուրդը ամեն տեղ միշտ քաղցրութեամբ է ընդունում նրանց, շատ տեղ ծեծում են և անպատուութեամբ քարոզիչներին, վառում են գրածախի բրօշերները և ս. գրքերը, այլ տեղեր նրանց առած գրքերը և փողերը աւանդուց յետոյ մի երկու օր միայն լուռում և սպա ծիծաղում են քարոզիչ, քիթի ի վեր, սակայն յաճախ ասիւրված հանգամանքներից, ինքեանք դնում են ընկնելու այդ լարված մեծ դատանի մէջ: Բանի որ Բաղէշի բողոքականների մասին խօսեցի, աւելորդ էմ համարում խօսքս ընդհանրացնել փոքր ինչ և խօսել միւս քաղաքների մէջ նրանց արած գործերի մասին: Բաղէշի ամենամօտ քաղաքները՝ Մուշ, Բաշկալէ, Սեփրտ և Վան են, ուր կան բողոքականներ, սակայն անշնամարիլ կերպով սակաւ են, Վանում 50 տարեի ի վեր դեռ ևս միայն 4 կամ 5 ընտանիք են կարողացել գրաւել, սակայն ունեն փառաւոր տներ, լաւ երկես ու մի ձիւր դաւանաբան, վարժակներ, քոլէժները պարտած ուսուցիչներ, որոնցից մէկը պարզապէս լուսաւորչական է քան բողոքական, ունեն մի ձիւր նպուղ բժիշկ, տալիս են երեւնի երեկոյններ, և բաժանում են միտաբանապատ պատկերներ, խմորեղէն և այլն, սակայն դեռ 5 ընտանիքից աւելի ժողովուրդ չունեցան, ընտանիքներ, որոնցից երեքը միսիոնարների փողով են պարում և երկուսը ժամանակ իսկ չունեն ժողովարան գնալու... Սակայն ժողովարանը ամեն կերպով լի է լինում միշտ տարբեր այցելուներով, որովհետև նա չին ված է մի գեղեցիկ բարձրադիր բլրակի վրա, ու-

նի ընդարձակ բազ, շքեղ պարտեզ, լաւ տեսարան, բազի մէջ մարմնամարզական գործիչներ և այլն, նաև նուագողներ և դաշնամուր և դրա համար իսկ վանքի դրօսասեր ժողովուրդը յաճախում է այնտեղ՝ որպէս մի դրօսատեղի:

Միսիոնարների կանաչ քաղաքներում օգնում են իրանց ամուսնիներին դասադան միջոցներով և Պոլսում և Վանում, նոյն իսկ լրջութեամբ նրանց ժողովուրդ են իրանց գեղեցիկապէս առաքելութիւնը և երեկոյնների ժամանակ մանում են երիտասարդներին մէջ... և երիտասարդները միշտ շատ են լինում, որովհետև որ վանքից իր քրոջից և մօրից բացի մի կնոջ հետ աղաւտ խօսել և ծիծաղել է... հարկ եղած ժամանակ երբ ապացուցի պէտք ունենաւ՝ դիմել ինձ և ես կը տամ քեզ Դնայդը, մաղամ Բարնը և այլն մի շարք անուններ... շատ անգամ երեկոյնների ժամանակ մահաւանդ ուրբալի օրերը՝ տիկիների մօտ լցվում են թիւրք աստիճանաւորներ, ուսուցիչներ, լսում են երաժշտութիւն և դաւաճանում են: Այդպէս ժամանակ տիկիները ուղղակի լեզ ներկայացնում են մի ծոցի տեսակ և ասում են մի քաղցր ժպիտով՝ «Իմըրմ» ձեր անունը՝ գրեցէք համար՝ ծպտում է նա սիրողին... և միթէ կալիկ է մերժել այդ հրեշտակներին... և անա, տիկիները կազմում-կապկպում են իրանց ծոցի տեսակները Ամերիկա են ուղարկում և պարճանք գրում են շահեցանք այսպիսի հողիկներ, որոնք անա իրանց ստորագրութիւնները՝ տուին մեզ... այ թէ հողիկներ չանէր իմանալ իմանալ Բարեկամ, այս նամակ երկրորդ, փոքր ինչ և ուրիշ գործ ունեւ, անեւ, ուստի ընդհատելով խօսքս՝ խոստանում եմ եկող անգամ բողոքականների մասին անկիւններ վերջացնելուց բացի գրել քեզ նաև փոքր ինչ՝ Թիւրքաշայտանում նրանք տեղ ուղղով կաթոլիկներ և ճէզութիւններ մասին...

Ապր

